

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: «سایت استولتی» به زبان روسی*
نویسنده: نیکولای پتروف
برگردان: ک. رادین
۲۶ می ۲۰۲۳

چگونه امریکا همه را فریب داد

امریکا به مرکز جهانی پولشویی «پولهای کثیف» تبدیل می‌شود

ایالات متحده امریکا با همکاری و یاری لندن به «گریزگاه‌ها و بهشت مالیاتی» برای سیاستمداران فاسد، کارتل‌های مواد مخدر، سازمان‌های تروریستی و فرارهای مالیاتی بزرگ تبدیل شده است. ضمن استفاده از یک شرکت گمنام و ناشناخته در امریکا، امروزه هر جنایتکاری براحتی می‌تواند هویت و منشاء پول خود را پنهان کند. این نتیجه گیری را که در نشریه ایتالیایی «AntiDiplomatic» L انتشار یافته، «جاکومو گابلینی» نویسنده مقاله انجام می‌دهد و این نشریه پژوهش او را به صورت مسأله‌ای جنجال برانگیز درج کرده است. او می‌نویسد:

عمیق‌تر شدن کسری بودجه ایالات متحده امریکا در سالهای دهه ۱۹۸۰، ارتباط تنگاتنگی با فرار سودهای ثبت نشده شرکت‌ها داشت که بیشتر در خارج در بانک‌های برون مرزی و گریزگاه‌های مالیاتی «کیمن»، «باهاما»، سوئیس و لوکزامبورگ سپرده شده بودند. در پژوهش انجام شده توسط «جیمز هنری»، اقتصاددان ارشد سابق شرکت مشاوره مالی «مک‌کینزی»، معلوم شد که در پایان سال ۲۰۱۰، دارائی‌های پنهانی که در «کیمن» یا سایر «گریزگاه‌های مالیاتی» نگهداری می‌شدند به بیش از ۲۱ میلیارد دالر بالغ می‌شدند و با در نظر گرفتن دارائی‌های ثابت و موجود (دارائی غیر منقول و مستغلات، ابزار ترابری و غیره) به ۳۲ میلیارد دالر رسیدند. اما تنها شرکت‌های بزرگ به چنین «گریزگاه‌های مالیاتی» متوسل نشدند. «جاکومو گابلینی» می‌نویسد که قاچاقچیان مواد مخدر و اعضای بدن، مافیاء سیاستمداران فاسد، فرارهای مالیاتی، و انواع مختلف جنایتکاران به طور مرتب وجوه کثیف خود را به حساب‌های جاری برون مرزی در «بنادر آزاد» که نه تنها ناشناس بودن و سطح بسیار پائین مالیات را تضمین می‌کند، واریز

می‌کنند، بلکه شست و شوی پول‌های کثیف و بعدتر عرضه دوباره آنها را به برنامه‌های مالی متعارف تأمین می‌کند. مرکز مالی لندن سیتی طی چندین دهه کانون این سیستم بوده است. آنطور که «نیکلاس شاکسون» تحلیلگر توضیح می‌دهد، شبکه گسترده‌ای از سیستم‌های مالی در سایه، ضمن در بر گرفتن کل سیاره در دو «حلقه»، از لندن منشعب می‌شود. نخستین «حلقه» - سه جزیره در سواحل انگلیس - «جرسی»، «گورنزی» و «مین» است - و سپس آن آفریقا و آسیا را پوشش می‌دهد. «حلقه» دیگر جزایر «کیمن» (جائی که ۸۰۰۰۰ شرکت در آن ثبت شده‌اند و ۷۵ درصد از صندوق‌های سرمایه‌گذاری تأمینی جهان در آن قرار دارند) و جزایر «برمودا» است. «برمودا» بر امریکا متمرکز شده است. با کمک چنین سیستمی، لندن سیتی موفق شد مجموع باور نکردنی و بی‌سابقه‌ای از سرمایه‌های خارجی - ۳/۴ تریلیون یورو - را جذب کند! نویسنده نشریه "AntiDiplomatic L" خاطر نشان می‌کند، در حالی که بریتانیا مکانیسم جذب سرمایه را اجرا می‌کند، در حال حاضر ایالات متحده امریکا مقصد اصلی این پول‌ها است.

از سال ۲۰۰۸، فشار شدید از سوی کشورهای مختلف و سازمان‌های غیردولتی منجر به آن شد که واشنگتن رسماً لغو اسرار بانکی را - دلیل اصلی جذابیت «گریزگاه‌های مالیاتی» - در جای نخست معیار اولویت‌های خود قرار داد. در سال ۲۰۱۰، کنگره امریکا قانون مالیات بر حساب‌های خارجی " FATCA " (قانون انطباق مالیات حساب‌های خارجی) را تصویب کرد. این قانون به منظور افزایش کارائی جمع‌آوری مالیاتها، جلوگیری از طفره رفتن از پرداخت مالیات به خزانه‌داری امریکا از جانب آن اشخاص حقیقی و حقوقی که خارج از مرزهای ایالات متحده امریکا هستند، تجارت خود را در خارج از کشور دارند و در بانک‌های خارجی حساب باز می‌کنند، به تصویب رسید. طبق این قانون، اتباع و شرکت‌های امریکائی (یا با مشارکت سرمایه اشخاص حقوقی و حقیقی امریکائی) موظف به پرداخت مالیات به خزانه داری ایالات متحده امریکا بدون در نظر گرفتن محل اقامتشان هستند.

با پافشاری ایالات متحده امریکا، کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) از این نمونه، ضمن تهیه و تدوین پیش نویس قانونی طبق نمونه قانون انطباق مالیات حساب‌های خارجی که اجراء طرح جهانی تبادل اطلاعات را در نظر می‌گرفت و ایجاد ارگانهای صلاحیت دار برای شناسائی اشخاصی که از پرداخت مالیاتها طفره می‌روند و برای تعقیب آنها اختصاص داده شده بود، پیروی کردند. از سال ۲۰۱۴، ۹۷ کشور از جمله سوئیس و لوکزامبورگ به قوانین سازمان همکاری و توسعه اقتصادی پیوستند. تنها چهار کشور، یعنی بحرین، جزایر نائورو و وانواتو و ... امریکا این پیشنهاد را رد کردند! در نتیجه، معلوم شد که با دستیابی به اجرای شفافیت مالی از کل جهان، خود ایالات متحده امریکا در واقع به دنبال آن نبود. آنها به ایالت‌های خود همچون «دلور»، «نوادا»، «داکوتای جنوبی» و «وایومینگ» اجازه دادند این مقررات و موازین را مراعات نکنند، که آنها را به «گریزگاه‌های مالیاتی» مناسب برون مرزی تبدیل کرد که در آنها افراد متمکن و ثروتمندی که از پرداخت مالیاتها طفره می‌روند درآمد خود را از دولتها پنهان کنند و جایی که شرکت‌های چندملیتی بزرگ امریکائی شرکتهای ساختگی و جعلی خود را به منظور دور زدن مقررات مالیاتی موجود در بقیه بخشهای ایالات متحده امریکا جابه جا می‌کنند.

آنطور که «نیویورک تایمز» گواهی می‌دهد، شرکت «اپل» برای نمونه، یک شرکت تابعه «Braeburn Capital» را که مسئول اداره دارائی‌های نقدی عظیم آن در «رنو»، ایالت «نوادا» است، پایه ریزی کرد. گروه بانفوذ «روچیلد» همچنین شرکتی را در «نوادا» راه اندازی کرد، جایی که آن شروع به انتقال دارائی‌های مشتریان ثروتمند خود کرد، که تا همین اواخر در جزایر «برمودا» نگه داری می‌شد، جایی که پس از تصویب قانون سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، کاهش پیشرونده درآمدهای سرمایه بزرگ رخ دادند. «اندرو پنی»، مدیر عامل «روچیلد» ضمن تحلیل اوضاع گفت: «ایالات متحده امریکا بزرگترین گریزگاه و بهشت مالیاتی در جهان است. شرکت " Cisa Trust "»

(شرکتی در سوئیس. مترجم) و شرکت "Trident Trust"، دو نام بزرگ در امور مالی سوئیس، ضمن انتقال مبالغ هنگفتی از سوئیس و جزایر "کیمن" به "داکوتای جنوبی"، از نمونه «روچیلد»ها پیروی کردند. در سال ۲۰۱۷، «آلیس روکار»، مدیر شرکت "Trident Trust"، اشاره کرد که بسیاری از مشتریان از بانک‌های زوریخ و ژنیو رویگردان می‌شوند تا در ایالات متحده آمریکا فرود آیند. پژوهش‌های اخیر بر اساس اسناد تصویب شده "گلوبال ویتنس" نشان داد که اکنون انتقال پول با منشاء مشکوک به ایالات متحده آمریکا چقدر آسان است. خبرنگاری از این سازمان ضمن نمایاندن خود به عنوان یکی از مقامات سابق وزارت امور خارجه، با دوربینی مخفی خود راهی سیزده شرکت حقوقی معتبر نیویورک با درخواست توضیح این که چگونه به طور امن و ناشناس مبالغ هنگفتی را که از طریق فساد به دست آمده است، منتقل کند، شد. در نتیجه، دوازده شرکت حقوقی از سیزده شرکت حقوقی پیشنهاد استفاده از شرکت‌های امریکائی ناشناس که در ایالت‌های ایالات متحده آمریکا مانند "دلاور" ثبت شده‌اند را دادند. در نتیجه، «استفانی اوستفالد»، یکی از نویسندگان این تحقیق، به این نتیجه رسید که «ایالات متحده برای مدت‌های طولانی یک «بندر آزاد» جذاب برای پنهان کردن سرمایه‌های سیاستمداران فاسد، کارتل‌های مواد مخدر، سازمان‌های تروریستی و فرارهای مالیاتی بزرگ بوده است.

او نتیجه می‌گیرد که «با استفاده از یک شرکت ناشناس و گمنام در ایالات متحده آمریکا، هر مجرمی براحتی می‌تواند هویت و منشا پول‌های خود را پنهان کند». نکته شایان توجه این است که هنگامی که در غرب یک رسوائی با صدای بلند پیرامون به اصطلاح آرشیو پاناما درگرفت - افشای شبکه‌ای متشکل از هزاران سرمایه‌گذاری‌های برون مرزی توسط روزنامه نگاران که توسط سیاستمداران و بازرگانان ناصداق استفاده می‌شده - یک نام خانوادگی امریکائی در لیست مقامات فاسد در مناطق سرمایه‌گذارهای برون مرزی وجود نداشت. برخی معتقدند که ضمن در نظر گرفتن این فاکت که ۴ شرکت بزرگ فراساحلی در آمریکا مستقر هستند، انتشار اطلاعات رسوائی اسناد پاناما در واقع یک تبلیغ گسترده برای مناطق خاکستری آمریکا بود. یعنی به گفته‌ای، پولها را از گریزگاه‌های مالیاتی کشور ایالات متحده آمریکا انتقال دهید - پیش ما امن است.

اما شست و شوی «پول‌های کثیف» در ایالات متحده آمریکا تنها از طریق شرکت‌های برون مرزی در قلمرو آنها صورت نمی‌گیرد. دیگر کانال‌های این تجارت مشکوک - خزانه‌ها و گاو صندوق‌های خصوصی و بانک‌ها هستند. در خزانه‌های خصوصی، فروشندگان مواد مخدر و دیگران می‌توانند به‌طور ناشناس و گمنام مواد مخدر فنتانیل (مرفین‌های بسیار قوی. مترجم)، اسلحه‌ها و «بسته‌های بزرگ اسکناس» را در صندوق‌های سپرده و امانات پنهان کنند. گذشته از این، این گاو صندوق‌ها ضمن تظاهر و خودستائی به وسیله تبلیغاتی مانند: "ما حتی نمی‌خواهیم نام شما را بدانیم"، در ایالات متحده آمریکا تلاش خاصی نکردند تا تجارت خود را پنهان کنند». در پائیز سال ۲۰۲۰، پرتال " BuzzFeed " (شرکت رسانه‌ای خبری اینترنتی امریکائی. مترجم) و کنسرسیوم بین المللی روزنامه نگاران - پژوهشگران مطالب جنجالی منتشر کردند که در آن گفته شد که از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۱۷، بانکها گزارش‌هایی از فعالیت‌های مشکوک به ارزش ۲ تریلیون دلار به یک بخش کوچک وزارت دارائی از ۳۰۰ نفر که «شبکه مقابله با جرایم مالی» یا "FinCEN" نامیده می‌شود دادند. مجموعه اسناد فاش شده، به عنوان فایل‌های FinCEN معروف شد، روشن ساخت که این که چگونه ایالات متحده آمریکا به آهن‌ربائی برای پول‌شویی‌ها از سراسر جهان، از کارتل‌های مواد مخدر و قاچاقچیان انسان گرفته تا الیگارش‌های روسی و دزدسالاران افریقائی، تا اندازه‌ای به خاطر مسائل آئین نامه و مقررات سیستمی، تبدیل شده است. اکثر مواقع، آنها پناهگاه امنی برای درآمدهای غیرقانونی خود در بانک‌های ایالات متحده آمریکا و همچنین در حوزه املاک، بیت کوین، هنر و سایر موقعیتهای مناسب برای سرمایه‌گذاری پیدا کرده‌اند.

گذشته از این، بسیاری از مقامات بلندپایه فاسد بدون مجازات باقی می‌مانند. در میان آنها، به عنوان مثال، پسر «جو بایدن»، رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا است، که در کلاهبرداری بزرگ در اوکراین دست دارد. تمامی رسانه‌های امریکائی در مورد ترفندهای او نوشتند، اما «هانتر بایدن» همچنان آزادانه می‌گردد، گویی هیچ اتفاقی نیفتاده است و در این بین، واشنگتن همراه با لندن خالق بزرگترین شبکه جهان برای مسؤلین و مقامات فاسد، همچنان ریاکارانه کشورهای دیگر را به فساد متهم می‌کنند.

https://www.stoletie.ru/politika/kak_ssha_vseh_naduli_۷۵۶.htm